

CHP ÜZERİNE

Yıllardır sömürücü sınıfların temsilcileri en küçük bir halk muhalefetine, düzene yönelen baş kaldırıda hep bir ağızdan a-vaz avaz "devleti korumak" "son Türk devletini yaşatmak" yaygaralarını basıyorlar. Her biri devleti korumada en üstün görevi yapmakta olduğunu iddia ederek, birbirleriyle yarışıyorlar.

Düzeni değiştirme adı altında kitleleri düzene bağlamaya, uysallaştırmaya çalışan CHP yöneticileri proleter devrimci harekete, kitlelerin düzene yönelen mücadelesine şiddetle saldırıyor. "Devleti en iyi biz koruruz", onu zaten biz kurduk" çalımlarıyla devleti korumada herkesten öne geçmeye çalışıyor. Faşist ve sosyal-faşistlerden, çeşitli hakim sınıf temsilcilerine, CHP yöneticilerine kadar hepsinin yarış ettiği "hayır en iyi ben korurum" diye birbirine girdikleri devlet neyin nesidir? Bu korunacak devlet kimin devletidir? İşbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının ve ülkemizi yağmalayan emperyalistlerin menfaatlerini mi yoksa ezilen halk yığınlarını mı korumaktadır? Sadece yaşadığımız gerçekler bile bunun cevabını vermektedir. Her şey hakim sınıfların halk yığınlarını kontrol altına

almasına emperyalist ve sosyal-emperyalist talanın ülkemizi yağmalamasına göre kurulmuştur. Devlet denen araç sömürü ve zulüm düzeninin korunmak ve halka boyun eğdirmek için kullanılmaktadır. Bir yandan devlet kutsal gibi gösterilmeye çalışılırken, diğer yandan hakim sınıflar devlet aracılığı ile işçilere köylülere, Kürt milletine kurşun sıkıyor, sömürü ve zulüm düzenini sürdürüyor.

CHP yöneticilerinin sözümona halk adına korumak için en öne geçmeye çalıştığı devlet, ordu, polis, mahkemeler, hapishaneler mali kurumlar kimin için kullanılmaktadır? Sömürü ve zulme karşı mücadele eden halka karşı mı yoksa hakim sınıflara karşı mı?

Her halk hareketi karşısında, sömürücü sınıfların devlet, devlet diye bağırması tesadüf değildir. Halkı baskı altına almadaki araçlarının devlet olduğundandır. Devletin hakim sınıfların halk sınıfları üzerindeki diktatörlüğünün aracı olduğundandır. Bu yüzden en azgın halk düşmanları, faşistler ve sosyal-faşistler hep devletin güçlendirilmesinden bahsederler. 'İsrarla devletin korunmasını, güçlenmesini isterler.

CHP yöneticilerinin "halk menfaati" adı altında devleti ko-

rumada en öne geçmeye çalışmaları halk menfaati değil, yükselen halk muhalefeti karşısında halk düşmanlarının isteğidir.

CHP yöneticileri devrimci proletaryanın sosyalizm yolunda işçilerin köylülerin bağımsız demokratik Türkiyesini kurma mücadelesine, halk bunları kabul etmez diye bağırılmaktadır. Halkın kabul etmediği nedir? Sömürü ve, zulüm düzeni mi yoksa işçilerin köylülerin bağımsız demokratik Türkiyesinin kurulması mı? Hakim sınıfların baskı aracı burjuva devlet mi? Yoksa bütün çalışan halkın menfaatini savunan işçilerin köylülerin devleti mi?

Halkın kabul etmediği nedir? Stratejik durumumuz elvermiyor diyerek emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere karşı çıkmamayı savunmak mı? Yoksa emperyalizmi sosyal-emperyalizmi koymak için mücadeleye atılmak mı?

CHP yöneticileri halkın mücadelesini durdurma konusunda da faşistlerle yarışa giriyor. Komünizmi nasıl öneleyeceği konusunda izahatlara giriyor. Faşist diktatörlüğe, sosyal-faşizme dönüp "Hayır! Komünizme karşı siz benim kadar iyi mücadele edemezsiniz" demektedir. Halkın menfaatini savunma yafıtası altında halk düşmanlarına akıl öğretmeye, kendisinin halka karşı daha

iyi mücadele edeceğini ispat etmeye çalışıyor. Halkın menfaati ve halkın acılarının son bulmasının yolu nedir? Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadele mi yoksa bu halk düşmanlarına yol göstermek midir?

CHP yöneticileri; 1 Mayıs katliamında sosyal-faşistleri masum gibi gösterirken faşistleri de saklamaya çalışmaktadır. MİT, Kontr-gerilla, vs. gibi cinayet şebekelerini "devlet içinde yer almakla beraber, demokratik hukuk devletin denetimi dışında" gibi uyduruk sözlerle gizliyorlar. Sıkıştığı zaman hesap sormaktan bahseden CHP yöneticileri, 34 devrimciyi öldürenleri hesap sormaya değmez, yahut suçsuz mu görmektedir? Yoksa devletin korumasına zarar verdiği gerekçesiyle asıl suçlu olarak kitleleri mi görmektedir. CHP yöneticileri gerçekte hesap sormanın değil kitlelerin mücadelesini önlemenin peşindedir.

CHP yöneticilerinin faşist diktatörlüğü katlanılabilir ve şirin göstermeye çalışması çıkar yol değil, boşuna bir gayrettir. Uyanan kitlelerin mücadelesini kaçınılmaz olarak reformizm engelini de aşarak geliştirecektir.

Öte yandan durum bize, bu revizyonist elebaşının kendi örgü-

tü içinde de yalnız kaldığını, bir Genel Başkan'ın başka bir partili tarafından çürütüldüğünü ve bu anlamda revizyonist tek keler içinde bir görüş birliği olmadığını göstermiştir. TUM-DER Genel başkanı ve TİP milletvekili adayı ERHAN TEZGÖR ise olayı şöyle verdi: "Önce televizyonda CIA'nın gücünü gösteren yayınlar yapacaksınız, ardından provokasyonlara gireceksin ve olayları "Mao cular" in çıkarttığını söyleyeceksin, bununla Türkiye'de artık çocuk bile kandırılmaz..." (3 Mayıs, Cumhuriyet).

Erhan Tezgör'ün deyişiyle "çok bile kandırılmaz". Ama genel başkanı Boran kandırılmıştır. Ama Boran gibileri ne çocuklar ve ne de bu anlamda kandırılmış degillerdir. TİP'in tabanında bulunan çok sayıda devrimcinin, demokratın bunu anlaması gereklidir. O, halk düşmanlığında, "Maocu" saldırısı görünümünde Komünizm düşmanlığında başta gitmek, faşistlerden ve hakim sınıflardan "aferin" almak sevdasındadır. Yine bu kişiler görmezlidirler ki, sömürü ve zulüm düzeni Boran gibilerinin yedek yardımcı rolleri ile ayakta durmaktadır. Bu bakımdan TİP tabanındaki yurtseverler ve demokratlar yönetici kligin halk düşmanı siyasetlerine alet olmamalı, bu revizyonist tekkeyi terketmelidirler.

METAŞ MÜCADELESİ VE DENEYLERİ

Halen 1490 işçinin İZMİR METAŞ Demir Çelik Fabrikasında 8 senedir DİSK'e bağlı Maden-İş yetkili durumdaydı. 30 Mart 1977 tarihinde bu iş yerinde sendikal anlaşmazlık sonucu yapılan REFERANDUM'u kaybedip, yerini TÜRK-İŞ'e bağlı TÜRK-METAL sendikasına bıraktı. İşçi sınıfı ve ezilen halkımızın faşist diktatörlüğe ve iki süper devlete karşı mücadelesinin yükseldiği bu dönemde nasıl olur da kendisine devrimciyi diyen "siyasi mücadele veriyorum" diye çığlık atan bir sendika oylamayı kaybeder. Biz devrimci sendikalar, oylama kaybetmez veya geçici olan yenilgiler olmaz demiyoruz. Ancak; burdaki durum ilginç herşeyden önce şu gerçek tüm devrimcilerin kavraması gereken bir olgudur. Kitlelerin ekonomik demokratik nitelikteki sorun ve taleplerine çözüm göstermeden, onların bu sorunlarını kaale almadan, küçük burjuva maceracılarının yaptığı gibi, "TEK YOL DEVRİM" diyerek kitlelere ideolojik - siyasi önderlik edilemez. Bu genel doğrudan hareket ederek kendisine "devrimciyi" diyen Maden-İş yöneticilerinin Metaş işçilerinin ekonomik sorunlarına nasıl eğildiklerini değerlendirelim. Maden-İş yöneticileri 8 yıllık bir toplu sözleşme imzalamışlardı. Toplu sözleşmelerin işçileri ne ölçüde etkilediği bir gerçek. Bu gerçektir ki toplu sözleşme görüşmelerine hemen hemen bütün işçileri görüşmeleri takip etmek istegine itiyordu. İşte son gün gündüz vardiyasından çıkan bütün işçiler toplu sözleşme görüşmelerine gittiler, toplantıda DİSK in 3. Bölge temsilcisi ve şimdi ki DİSK genel başkan vekili BAHATİYAR ERKUL işçilere, "isteginiz doğrultusunda toplu sözleşme imzalayacağız" dedi. Ama hiçbir işçi istemediği halde 3 yıllık toplu sözleşmeye imzayı bastı. Sözleşmenin 3 yıllık olmasını istemeyen, kendilerinin bu toplu sözleşme ile işverene satıldıkları-

nı iddia eden işçilere "isteyen sözleşmeyi kabul eder, istemeyen sendikadan çeker gider" diye küstahça cevap verdi. Maden-İş yöneticilerinin bu tavrı onların "sınıfsal sendikacılık, tabanın söz ve karar sahibi 'ilkerlerinden" ne anladıklarını ortaya seren somut bir örnektir. İşte bu olumsuz örnek, işçilerin Maden-İş'e olan güvenlerini sarsmış, ve kendilerini patrona satmayacak bir temsilciler grubunun yönetime gelmesinin gereğini kavratmıştı. Ve bu yönde olumlu bir adım atarak yapılan temsilcilik seçiminde, seçilmek isteyen patron uşaklarını bir kenara atarak; gerçekten işçi sınıfı ve emekçi halkın devrimci siyasetini savunan işçileri temsilci seçtiler. İşte, senelerdir Metaş işçisinden sadece aidat alıp, onlara sosyal-faşist siyasetinin kavratmak istemesinden başka birşey yapmayan Maden-İş yöneticileri neye güvenerek METAŞ'ta yetki mücadelesi veriyordu. Maden - İş yönetimine çöreklenmiş ihanet çetesi, devrimci temsilcilerin örnek olarak gösterilebilecek mücadele sonucu, Metaş işçilerinin dünya görüşlerini değiştirmelerine ve devrimci siyasetleri yavaş yavaş kavramalarına güveniyordu. Metaş işçileri öyle bir seviyeye gelmişti ki, devrimci temsilcileri vasıtasıyla hemen her meselede patron ve sendikadan hesap soruyordu. Metaş işçilerinin bu bilinç seviyesi onları, işçi sınıfı emekçi halkımızın faşist diktatörlüğe indirdiği bir darbe olan DGM direnişinde ön saflara çıkarıyordu. Burda hemen şunu belirtelim; Metaş işçileri "DGM" direnişine Maden-İş istedi diye çıkmadı. Metaş işçileri güvendiği devrimci temsilcilerinin önderliği altında direnişe çıktılar ve 13 gün direndiler. Yoksa sosyal - faşistlerin "DGM'yi ezdik, Yaşasın DİSK" diye nara atarak, geri binlerce işçileri aldatmak istedikleri gibi değil. Bunu ispatlamak ga-

yet basit, DİSK'in örgütlü olduğu işyerlerinden Metaş ve Ali Ağa dışında DGM için direnişe çıkan işyeri yoktur. Diğerleri ya o sırada direnişte, ya dagrevde işçiler...

Sosyal-faşist Maden-İş yöneticilerinin DGM'yi nasıl "ezdiklerini" şu gerçek çok iyi açıklamaktadır. Metaş direnişi başlamış 4 gününe gelmiş hâlâ Maden-İş yöneticilerinden kısme meydanı görünmüyor... Ancak; 4. gün akşamı, DİSK 3. Bölge temsilcisi Vural ATİŞ rakı masasından kaldırılıp, direniş alanına getirildi. İlk koku ağzıyla kem küm edip 15 dakika sonra köşeyi dönüp gitti. Ve bir daha direniş alanına uğramadı. Bu gerçeği Metaş işçileri çok iyi bilirler... Bu şanlı direnişin sen dika tarafından desteklenmemesi karşısında yalnızlığa itilen Metaş işçileri yavaş yavaş dağılıyorlardı ve direniş kırılmakla yüzüyüydü. Bu durumu çok iyi tesbit eden işveren yıllardır aradığı fırsatı bulmuş kendisi için çibanbaşı (aynı zamanda Maden-İş yöneticileri için) olan 41 kişiyi işten atarak, direnişin kırılmasını hızlandırdı ve direniş kırıldı.

Olayların bu gelişim seyri izlemesi üzerine derhal leş kargası gibi sinsi sinsi kıyıda duran TÜRK-METAL Sendikası işverenin imdadına yetişti. İşçilerin TÜRK-METAL'e girmeleri için işçilere saldırılar düzenliyor, ileri işçilere saldırılar düzenliyor, ileri işçiler tehdit ediliyor ve zorla otobüslere binirilerek TÜRK-METAL sendikasına götürülüp, sendikaya kaydediliyorlar. Zorla götürülen işçilere tarihsiz istifa ve üye kâğıtları imzalatılarak işyerinde yetki alma işini garantiye bağlamak istiyordu. Türk-Metal'in bu davranış bir çok işçi tarafından red dediliyor ve karşı çıkılıyordu. Buna rağmen zorla çok sayıda işçiyi kaydettirme "başarısını" el

de ettiler. Bunun üzerine etekleri tutuşan Maden-İş yöneticileri içki masasından kalkıp faaliyet geçtiler. Ve işten atılan 41 kişi vasıtasıyla tekrar işçileri üye yapmaya başladılar. İşçiler, 41 arkadaşın üye yapmak istediklerine "Maden-İş bize ne verdi" diye soruyorlardı. Ancak yaklaşan toplu toplusözleşme lerde atılan 41 arkadaşın işe alınması madde olarak konulacak dendiğinde bunu kabul ediyorlardı. Ve Bölge çalışma müdürlüğü yetkiyi Maden-İş'e verdi. Ancak TürkMetal'in açık irade beyanı (işverenin önünde oy kullanma) istemesi üzerine hakim bu isteği reddedip gizli oy, açık sayıma (referandum) karar verdi. Referandum kararının çıkması üzerine işveren ve TÜRK-METAL elele vererek, Maden-İş yetki alırsa 41 kişi için greve gidecek, 10 zaman fabrikayı kapatacağım diye 15 gün içinde bütün işçileri teker teker işsiz kalmakla tehdit ediyordu. Ayrıca "TÜRK-METAL yetki alırsa herkese 1'er maaş prim vereceğim" diye maddi teşvik yapıyor (TÜRK-METAL yetki alınca 1'er maaş prim verildi). Geri bilinçli işçilerin kendi tarafına çekiyordu. Türk-Metal işçilerin beynini yıkamayı amaçlamış faşist ideolojinin propaganda-sını yapan bildiriler dağıtıyor, içerde propaganda'yı hızlandırıyor. Buna karşı Maden-İş iki defa bildiri dağıttı. Yapılan oylama sonucu Maden-İş 709 (Bu 41 kişinin işe dönmelerini isteyenlerin rakamıdır) TÜRK METAL 731. Bu oylamada patron vekili, müdür, şef, vs. 400 kişinin oyunun olduğunu düşünürsek gerçekler daha da açık olarak ortaya çıkar. Oylama sabahı konuştuğum bir işçi aynen şunları söyledi, "sandığın başına giderken TÜRK METAL'e oyu kullanacaktım, fakat aklıma direnişten sonra atılan 41 şerefli temsilci ve işçiler gelince oyu Maden-İş'e kullandım." Bu işçi arkadaşın söylediği aslında 709 kişinin düşüncelerinin ifadesiydi.

BU MÜCADELEDEN ŞU SONUÇLARI ÇIKARIYORUZ:

1) Ekonomik-demokratik mücadele siyasi mücadelenin bir aracı olarak ele alınmazsa kısa vadeli ekonomik çıkarlar öne çıkmaktadır (burada Metaş işverenin 1 maaş prim vaat etmesi gibi. Ama oylamanın kaybedilişi ni, sosyal-faşistler gibi yalnızca buna bağlamak devrimcilerin tesbiti olamaz).

2) Sosyal-faşistlerin teşhirlenmelerinin siyasetlerinin bir sonucu olarak yaptıkları tavrı ve tutumları üzerinde yoğunlaş-tırmak kendiliğindencilğe boyun eğmektir, kitle kuyrukçuluğudur. Onların yanlış tavrı ve tutumlarının ideolojik-siyasi köklerini kitlelere kavratmak gerekir. Hele hele Metaş'taki gibi; Vural Atiş'in kişiliğini hedef alarak yapılan teşhir hiç de faydalı sonuçlar getirmez.

3) İşçiler bizzat sendikayı denetlemeli, onların her yaptığının hesabı sorulmalıdır.

4) Mücadelenin yüksek boyutlara ulaşması için bildiri, broşür, gazete, kitap, vs. nin bütün işçiler tarafından, en azından önderleri tarafından okunması sağlanmalıdır. Bizim düşündüğümüz gibi "anlamazlar, onun için gazete veremeyelim" anlayışı sakattır, kitlelere güvenmeyen bir anlayışın ürünüdür. Kitlenin anlayıp anlamadığını, onların anlamak için neler yaptıklarını hayat bize çok iyi öğretti ve öğretiyor. Onlar bilmedikleri konuları soruyor, anlamadıkları yerleri tartışıyorlar.

Kısaca hatalarımızın kaynağında siyasi mücadelenin nasıl yürütüldüğünü kavrayamamak ve bunun araçlarını kullanamamak yatmaktadır. Mücadelenin başarısını sosyal-faşistlerin yapacakları çalışmalara bırakmak kadar, yenilgideki sebepleri onlara bağlamak da yanlıştır. Devrimci; faşist ve sosyal-faşistler arasındaki çelişmelerden kendi bağımsız siyasetinin ve örgütlenmesinin bir aracı olarak yararlanırlar. İZMİR-METAŞ Demir Çelik Fabrikasından Bir Grup Devrimci

Tüm Proleter Devrimciler, Devrimciler, ve Gerçek Demokratlar:

HALKIN SESİ'NİN İHANETİNİ TEŞHİR VE MAHKUM EDELİM!

1 Mayıs faşist katliamından sonra Amerikan emperyalizmi ve faşizm 1971'lerin "anarşist", "maocu saldırgan", "eli kanlı caniler" korusunu yine başlattı. Bu tarih boyunca böyle olmuştur. Emperyalizmin ve faşizmin halka karşı silahlı terör kampanyalarına daima kiralık basının "suçlama" kampanyası eşlik eder. Muammer Ekim Devriminden sonra, proletarya devrimini ezme umuduyla karşı-devrimci iç savaşı başlatan uluslararası sermaye, bir yandan ihtilalci işçileri, köylülere uzanabildikleri her yerde kitle halinde katleddi, bir yandan da uluslararası kiralık basın aracılığıyla "bolşevik caniler", "eli kanlı diktatörler", "halk düşmanı saldırganlar", "suçlama" kampanyası açıyordu. Japon emperyalistleri ve Çan Kay Şek faşistleri bir yandan karşı-devrimci teröre umut suzca sarılırken, bir yandan da Mao Zedung'u ve halk savaşçılarını "eşkiyalar", "caniler",

"halk düşmanı saldırganlar" ilan ediyordu. Ama bütün bunlar ne Ekim Devrimini ezmeye yetti, ne de Çin Devrimini. Karşı devrimci terör gibi, karşı-devrimci yalan ve iftira kampanyaları da emperyalizmin ve gericiiliğin umutsuz çırpınışlarıdır.

Tarih boyunca karşı-devrimci teröre eşlik eden yalan ve iftira kampanyalarına gönüllü borazancılık eden "sosyalistler" de çıkmıştır. Ekim Devrimi döneminin dönük ve haini Kautsky gibi, 1971'ler Türkiye'sinin dönük ve hainleri Yusuf Küpeliiler, Nahit Töreler, Ertuğrul Kürkçüler gibi, 1 Mayıs faşist katliamına eşlik eden yalan ve iftira kampanyasının gönüllü borazancılığını üstlenen "proleter devrimci" akım da Halkın Sesi oldu.

Savaş, karşı-devrimci terör gibi dönemler kimilerinin, özellikle alt üst oluşlardan korkan

küçük burjuvazinin aklını başından alır. Kimisi Mao Zedung'un ünlü şiirindeki serçe gibi, nükleer silahların, savaş tehlikesinin, karşı-devrimci terörün olmadığı bir hayali "barış ülkesine" kaçıp saklanmaya çalışır. Kimisi de, Halkın Sesi gibi hummalı bir panik içinde emperyalizmin, faşizmin ve sosyal-faşizmin önünde diz çöker, "paçasını kurtarma" umuduyla emperyalizmin, faşizmin ve sosyal-faşizmin gönüllü borazancılığı görevini üstlenir. Devrimci harekete ve proleter devrimcilere CIA ve MIT güdümli basından daha çok çatmış olmak için çırpınır.

Dünya devrim tarihi böylele- rini çok gördü. Ülkemiz devrim tarihi de böylelerini çok gördü. Onun için proleter devrimciler Halkın Sesi'nin ihanet çamuruna batışını üzülerken ama hiç şaşır- madan izlediler. Şevket Süreyya- yaların ideolojik-siyasi tesli- miyet çizgisini izleyen bir akı- rın, sonunda Şevket Süreyyaların

ihanet adını da atması doğaldı. Biz onların bu son adımı at- malarını önlemek için mücadele ettik. Onları bu son adımı atma- ya doğru götüren ideolojik-siya- si teslimiyet çizgisini teşhir ettik, uyardık bu akımı aylar- dır. Ve bu son adımı attıkları zaman üzüldük onların hesabına.. Ama hiç şaşırmadık.

Halkın Sesi'nin ideolojik-siya- si burjuvaziye teslimiyet çiz- gisinden, fiili ihanet çizgisine atlaması bizi nasıl şaşırtmadıysa, onların içine düştüğü hummalı panik bizim bu akımı teşhir gö- revimize aynı kararlılıkla sarıl- ma sorumluluğumuzu da azalt- maz, tam tersine artırır. Halkın Yolu geçmişteki kararlılığıyla Halkın Sesi'nin ideolojik-siyasi burjuvaziye teslimiyet çizgisini teşhir etmeye devam edecek. Bu akımın her bir ideolojik-siyasi tezini teker teker inceleyece- ğiz ve Şevket Süreyyalardan Mih- ri Bellilere miras kalan ve Mih- ri Belli'den Aydınlık ve Halkın

Sesi'nin devraldığı burjuvaziye teslimiyet çizgisini bir daha ko- lay kolay başını doğrultmayacak biçimde ideolojik-siyasi bakı- mından çöktürceğiz. Bu görevi hiç savsaklamamalıyız ki, bir daha ülkemizde milli burjuva siyaset- ler kolay kolay "proleter dev- rimci" adına talip olmasın. Bu görevi hiç savsaklamamalıyız ki, proleter devrimci saflarda sağ (revizyonist ve oportünist) eğil- imlere karşı açtığımız savaş za- fere ulaşsın. Ve bu görevi hiç savsaklamamalıyız ki, Halkın Se- si'nin saflarında tek bir pro- leter devrimci, hatta tek bir devrimci terk edilmesin.

Ama bugün Halkın Sesi oportü- nizmden ihanetin çamuruna doğru "kararlı" bir adım atmıştır. Bu adım onu proleter devrimci saf- lardaki bir oportünist akım ol- maktan çıkarmıştır. Bu adım onu tüm oportünist akımlardan ayıran belirleyici bir dönüm noktası- dır. Örneğin bugüne dek Aydınlık ve Halkın Sesi'nin Mihri Belli-

nin temsil ettiği oportünist çiz- ginin bir devamı olduğunu yaz- dık. Ve Mihri Belli'nin temsil ettiği oportünist çizgiye karşı savaşımızı hiç bir dönemde gev- şetmeyeceğiz. Ama Mihri Belli 12 Martın azgın faşist terörü şart- larında bile, Halkın Sesi'nin bu gün yaptığı gibi ihanetin çamu- runa bulaşmadı. Dönklik, jurn- alcilik, ihanet, bu sıfatlar rastgele kullanılacak sıfatlar değildir. Bugüne kadar bu konuda sorumlu davranmış ve bugünden sonra da sorumlu davranacağız.

İşte bu sorumluluğumuzun bil- lincinde olarak ilan ediyoruz: 1 Mayıs faşist katliamı karşısında Halkın Sesi'nin tutumu ihanet- tir. Ve bu ihaneti açığa çıkar- mak, bu ihaneti, jurnalcılığı, dök- nekliği teşhir ve mahkum etmek tarihi bir gerektir. Başta Hal- kın Sesi taraftarları olmak üze- re, tüm proleter devrimcileri, devrimcileri ve gerçek demok- ratları bu ihaneti teşhir ve mah- kum etmek için göreve çağırıyor-ruz.

12 mart hainlerini de geride bıraktılar ; HALKIN SESİ FAŞİST TERTİBE YALANCI ŞAHİTLİK ETTİ

"Biz proleter devrimcileri sizden çok suç- layacağız, onları 'ajan provakator', 'başı bo- zuk maceracı', 'bir avuç başı bozuk kumarbaz ve provakator' ilan edeceğiz, hatta size isim isim jurnalleyeceğiz onları. Yeter ki, bize saldı- rmanın 'bizim affedini'." Ne kadar bildiğimiz bir zavallılık ve çamurda sürüklenme! 12 Martta di- şarda ve içerde kimi sözde "demokratlar" dev- rimcilerle kişisel dostlukları olduğunu bile gizlemeye çalışır, onlarla selamlaşmak için utana sıkıla başlarını çevirirlerdi. Bu yine de anlaşılar bir korkuydu. Ama bir de 12 Mart ha- inleri vardı. Karşı-devrimci terörden "paçala- rını kurtarma" umuduyla yerlerde sürünenler. Mah kemelerde faşist sıkıyönetim savcı ve hakimle- rine yalvaranlar. Gece yarıları savcılarının, MIT cillerini odalarına gidip devrimcileri jurnal- leyenler. "Bu anarşizmi, hiç bir şeyi saklamaya gerek yok" gibi pespaye "gerçek" lerin ardına gizlenip, polis ve mahkeme ifadelerinde onlarca devrimciye ele verener. Açlık grevi ve askeri cezaevi direnişlerinde, "anarşist maceracılar- ının" direnişleriyle hiç ilgileri olmadığını göste- rebilmek için çırpınıp, faşist zindancılara yaltaklananlar.

Ama 12 Mart hainlerini geride bıraktı, Hal- kın Sesi. Yusuf Küpeliiler, Nahit Töreler, Er- tuğrul Kürkçüler, tipki Halkın Sesi gibi "paça- larını kurtarma" umuduyla devrimcileri "anar- şist", "başı bozuk maceracı", "bir avuç kumar- baz ve provakator" ilan etmeye kalkarak emper- yalizme ve faşizme yaltaklanıyorlardı. Ama 12 Mart hainleri, örneğin Kültür Sarayı yangınına, hayali gemi "sabotajlarını" devrimcilerin sırtına yıkmaya çeklindeki CIA ve MIT tertiplerinin borazancılığını üstlenmeye kalkmamışlardı. Hal- kın Sesi bir adım ileri gitti. O, emperyalizmin ve faşizmin 1 Mayıs katliamını proleter devrim- cilerin sırtına yıkmaya kalkışan CIA ve MIT'in ve sosyal-faşistlerin bu tertibinin gönüllü bor- razancılığını üstlendi. Faşist tertibin ikinci yarısına, katliamı miting meydanına bile gir- memiş proleter devrimcilerin sırtına yıkmaya pla- nına, sosyal-faşist Mehmet Ertürklerle birlikte Günaydın, Hürriyet gibi gazetelerden daha sev- ke hizmetlerini sundu. Çok uzur bir fiyatta, fa- şist terör kampanyasından "paçasını kurtarma" umuduna, faşist tertibe yalancı şahitlik etti.

Ama yalancının mumu yatışıya kadar yarar! 12 Mart faşistlerinin ve hainlerinin yalan ve if- tira kampanyası burjuva basında bir kaç yıl sü- rebilirdi. Oysa 1 Mayıs faşist katliamını iz- leyen yalan ve iftira kampanyası ancak 3-4 gün sürebildi. Halkın Sesi'nin "maceracı", "bir a- vuç başı bozuk kumarbaz ve provakator", faşist- lerin "maocu komünistler", sosyal-faşistlerin "maocu bozkurtlar" 1 Mayıs mitingine saldırdı büyük yalanı 3-4 günde iflas etti. Ve hepsi üç dört gün içinde ağız değiştirmek zorunda kal- dılar. 3-4 gün içinde, tertiplerinin yarım kal- dığını ve açığa çıktığını gören faşistler gü- rültülerini azalttılar. Sosyal-faşistler ve Hal- kın Sesi hainleri de proleter devrimcileri "baş- aede" ilan etmeye güçlerinin yetmeyeceğini gö- rerek bir en taktik değiştirdiler, MC'yi baş he- lef ilan etmek ve proleter devrimcilere "arka sayfalarda" çatmak zorunda kaldılar.

Neydi faşistleri, sosyal-faşistleri ve Hal- kın Sesi hainlerini 3-4 günde ağız değiştirme- ye, taktik değiştirmeye itleyen? Neden 12 Mart faşizmi şartlarında yalan ve iftira kampanyala- rı ve ihanet çizgileri burjuva basının baş kö- şelerini yıllarca işgal edebilmişken, 1 Mayıs 1977 katliamını izleyen yalan ve iftira kampan- yasının ve ihanet çizgilerinin siddeti ve bi- çimi 3-4 günde değiştirmek zorunda kaldı? Tüm

proleter devrimciler, devrimciler ve gerçek de- mokratlar bu sorunun cevabını aramalıdır. Bu sorunun cevabında 1977 Türkiye'sinin en değerli gerçeği yatmaktadır. Bu sorunun cevabında işçi sınıfının devrimci gücü yatmaktadır.

12 Mart faşizmi şartlarında yalan ve iftira kampanyası ve ihanet çizgileri burjuva gerici basının baş köşelerini bir kaç yıl işgal ede- bilmişti. Çünkü o yıllarda işçi sınıfı ve ezil- len halk devrimci sesini bugünkü güte henüz duyuramıyordu. O yıllarda henüz devrimci kaba- rış bugünkü ile kıyaslanamayacak kadar genç ve azdı. İşçi sınıfı ve ezilen halk Denizleri, Mahirleri, Kaypakayaları devrimci halk kahra- manları olarak başına basıyordu, ama henüz se- sini toplumun "üst tabakalarına" duyuramıyordu. '74 lere varmak gerekiyordu, ezilen halkın ve işçi sınıfının devrimci sesini toplumun tüm sı- nıf ve tabakalarına duyurabilmesi için. İşte on- dan sonradır ki, "anarşist", "eşkiya", "vatan haini" korusu sesini kısmak zorunda kaldı. Ve işte ondan sonradır ki, 12 Mart hainleri birden ağız değiştirmek zorunda kaldılar. Abdülhamit meddahlığından, tanrı arayıcılıktan vaz geçip, "sosyalizm" maskesi takınmaya çabaladılar ve kapılanabilecekleri tek yer olan revizyonist saflarda konakladılar.

12 Mart faşizmi şartlarında yalan ve iftira kampanyasının iflas etmesi ve ihanetin tümüyle mahkum olabilmesi için 3-4 yıl geçmesi gerek- mişti. Çünkü o zamanlar devrimci hareket işçi sınıfından, ezilen halk kitlelerinden ve Mark- sizm-Leninizmden kopuktu. Devrimci saflarda kü- çük-burjuva devrimciliği hakimdi.

Oysa 1977 Türkiye'sinde işçi sınıfının ve hal- kın devrimci uyanışı çok büyük boyutlara ulaş- mıştır. 1977 Türkiye'sinde yalan ve iftira kam- panyaları, "anarşist", "haydut", "maocu", "ca- ni" koroları üç-dört günden fazla süremez. 1977 Türkiye'sinde hayali "sabotaj" davaları sahneye konamaz. Tipki 1917 yazında Lenin ve bolşevik- lere yöneltilen "alman casusu" iftira kampan- yasının ancak bir kaç gün sürdürebilmesi gibi Çünkü günümüz karşı-devrimci terörün hakim ol- duğu gericiilik yılları değildir. Günümüz işçi sınıfının ve ezilen halk kitlelerinin devrimci uyanışının çok büyük boyutlara ulaştığı bir dönemdir. Bunun için ağız değiştirmek zo- runda kaldı faşistler, sosyal-faşistler ve Halkın Sesi hainleri. İşçi sınıfının ve ezilen halkın devrimci uyanışı 1977'nin sahte "sabo- taj" davasını 3-5 günde yıktı.

1977 Türkiye'sinin yalan ve iftira kampanyası 3-5 günde iflas etti. Çünkü 1977 Türkiye'sinde devrimci hareket ve proleter devrimci hareket ezilen halk kitlelerinden ve işçi sınıfına mal olmaktadır. Bugün Türkiye'de en geniş kitlele- le birleşen güçlü bir proleter devrimci hareket vardır. Ve bu şartlarda sahte "sabotaj" davala- rı 3-5 günden daha uzun sürdürebilmezdi.

Ve işçi sınıfının devrimci gücüyle ve pro- leter devrimcilerin sorumlu ve disiplinli tut- umlarıyla 1977 Türkiye'sinde 1 Mayıs tertibi baştan açığa çıkarılmıştı, yarım kalmıştı. Fa- şist tertip sosyal-faşistlerin proleter devrim- ci göstericilere saldırması, taraflar arasında çatışma çıkması ihtimali üzerine inşa edilmiş- ti. Miting meydanında göstericiler birbirine girecek, bu arada yüksek binalardan, arabalar- dan göstericiler arasında faşist çeteler ve a- jan provakatorlar kitle kıyımına girişecekle- di. Böylece tüm olay "göstericiler arasındaki bir çatışma" ilan edilebilecek ve başta "sal- dırgan" ilan edilecek proleter devrimciler ol-

mak üzere, tüm devrimcilere, demokratlara, yurt- severlere ve tüm demokratik kitle örgütlerine karşı saldırı kampanyası başlatılacaktı. Nite- kim bu tertibi başlatan "RT-Sayırlar" başta CIA ve böyle verdi. Önceden hazırlanmış raporlar, plan- lar, yazılar hemen ortaya serildi.

Ama haftalardır "maocuların kafalarını eze- ceğiz" diyerek sosyal-faşistlerin zemin hazırla- dıkları faşist tertip, yakın Türkiye tarihi- nin bu en büyük kitle kıyımı, apaçık bir faşist katliam olarak gözler önüne serildi. Çünkü "gös- tericiler arasında çatışma" gerçekleştirileme- mişti. Sosyal-faşistlerin "maocuların kafala- rını ezmeye" planlarına alet olmayan ve "İşçiler Birleşin" şiarı etrafında birleşen, DISK'li işçiler "maocu" denen devrimci işçile- re, proleter devrimci gençlere, öğretmenlere, memurlara saldırmayı reddettiler. Mitinge baş- tan sona büyük bir sorumluluk ve disiplinle ka- tılan, sosyal-faşistlerin üzerlerine DISK gö- revlilerini, DISK'in devrimci tabanını saldırt- malarını önlemeye kararlı olan proleter dev- rimciler miting meydanına yaklaştıklarında "İş- çiler Birleşin" şiarı etrafında DISK görevli- leriyle, DISK'in devrimci tabanıyla birleştiler. DISK'li işçiler proleter devrimcilerin ü- zerine saldırtma sosyal-faşist tertibi DISK'in devrimci tabanının ve proleter devrimcilerin kararlı tutumlarıyla boşa çıkarılmış ve "göste- riciler arasındaki çatışma" ardına gizlenmesi planlanan faşist katliam, bir faşist katliam olarak hemen açığa çıkmıştı.

Faşist tertibin üzerinde inşa edildiği "gös- tericiler arasında çatışma", DISK'in devrimci tabanının ve proleter devrimcilerin sorumlu tut- umları ve devrimci kararlılıklarıyla (ve DISK yönetimindeki sosyal-faşistlerle sosyal-demok- ratlar arasındaki gelişmelerin de bir ölcüde etkisiyle) boşa çıkarılmış, geriye yüksek bi- nalardan, arabalardan, göstericiler arasında faşist çetelerin silahlı pususu ve buna eşlik eden polis ve panzer saldırısı kaldı. Faşist katliam bütün ağırlığıyla gözler önüne serildi. Faşist tertip yarım kalmış, katliamcılarının iğ- renc yüzleri bütün ağırlığıyla açığa çıkmıştı.

Buna rağmen faşizm ilk başta eski plana gö- re yaydı olayın "haberlerini". Faşist katliamı göstericiler arasında çatışma" ilan etmeye, "mao- cular mitingte saldırdı" yalanını yaymaya kalk- tı. Eski plana göre önceden hazırlanmış "haber- ler", planlar ve raporlar ortaya serildi. Ama yanlış bir zamanda ve zeminde!

Ve sosyal-faşistler hemen dört elle sarıldılar bu hayali "sabotaj" davasına. Demagoji ve yalandan faşistlerden aşağı kalmayacaklarını ta- rihi bir örnek kanıtladılar. "Sosyalist" mas- keli faşist yüzlerini sergilediler. Kendi düs- turlarının da "bir yalan çok tekrarlınırsa ger- çek" haline getirilebilir! Hitlerci faşist düs- turu olduğunu gözler önüne serdiler. Faşistler- le aralarındaki gelişmenin işçi sınıfı ve halk- la aralarındaki gelişmeye göre tali olduğunu kanıtladılar. "Maocu bozkurtlar mitingte saldırdı" yalanına, hayali "sabotaj" davasına dört el le sarıldılar. Ama yanlış bir zamanda ve ze- minde!

Ve panik içinde faşizmin ve sosyal-faşizmin önünde secdeye kapanan, ideolojik ve siyasi iflas sonucu köşeye sıkışmış, bu nedenle her zamankinden daha büyük bir korkuya kapılmış Hal- kın Sesi hainleri de hemen dört elle sarıldılar bu hayali "sabotaj" davasına. İhanetin gir- kin yüzünü sergilediler. Karşı-devrimin terö- ründen yakasını kurtarmaya çalışan hainlerin

kraldan çok kralcı olacağını, üç kuruş umuduna yalancı şahitlik yapacağını bir kez daha gös- terdiler. "Bizim Radyo'dan" jurnalcilik görevi- ni devralan bu döknekler. Proleter devrimcileri, baz ve provakator" ilan etmeye kalktı bu sefil- ler. Ama yanlış bir zamanda ve zeminde!

1977 Türkiye'si düzmece "sabotaj" davalarının tezahurlanabileceği bir ülke olmadığını göster- di. İşçi sınıfının ve ezilen halkın devrimci kararlılığı karşısında sus pus oldular faşist- ler, sosyal-faşistler ve Halkın Sesi hainleri. Yalan ve iftira kampanyalarının ve yalancı şa- hitliklerin yalnızca işçi sınıfının ve ezilen hal- kın gözünde kendilerini gerçek yerlerine oturt- tığını görek sus pus oldular. 1977 Türkiye- sinde düzmece "sabotaj" davalarının sökmeyece- ğini gördüler.

Yalanları ve yalancı şahitlikleri 3-4 günde açığa çıkınca, "göstericiler arasında çatışma" yalanına sarılmalacakları, "maoculara" saldırmaya devam edemeyeceklerini gördüncce ağız de- ğiştirmeye çalıştılar. Faşistler sus pus oldu katliamları açığa çıkınca ve silahın geri tep- tiğini gördüncce. Sosyal-faşistler ağız de- ğiştirdiler, yalancı şahitlikleri açığa çıkınca ve silahın geri teptiğini, kendilerinin tecrit olacaklarını gördüncce. Bu kez "1 Mayıs mitingin- de maocuların rolü olup olmaması önemli de- ğildir, maoculara karşı uluslararası çapta yürü- tülen kampanyanın bir parçası olarak zaten her zaman saldırmalıyız" diye basına yaptıkları a- çıkıklamalarda utanmadan ilan ettiler gerçek ni- yetlerini ve komploluklarını. Halkın Sesi ha- inleri ağız değiştirmeye çalıştılar, yalancı şa- hitlikleri, ihanetleri açığa çıkınca, silahın geri teptiğini gördüncce, 108. sayda proleter devrimcilere ancak "arka sayfalarda" çatmaya cü- ret edebildiler, yüzüncce ağız değiştirmeye ça- lıştılar. "Katliamın gerçek suçlularını açığa çıkaralım" nutukları atmaya başladılar.

DISK'in devrimci tabanının ve proleter dev- rimcilerin devrimci kararlılığıyla faşist tert- ibin üzerinde inşa edildiği sosyal-faşist tert- ip, "göstericiler arasında çatışma" boşa çı- karılınca ve buna rağmen sürdürülen yalan ve iftira kampanyası halkın devrimci kararlılığı karşısında iflas edince, geriye tek bir "gerek- çe" kalyordu: "Siz mitingte katılmasaydınız, sos- yal-faşistler 'maocuların kafasını ezmeyi' planla- yamazlardı. O zaman faşistler pusularını 'gösteri- ciler arasında çatışma' bahanesinin ardına giz- lemeye kalkışamazlardı. Gerçi göstericiler ara- sında çatışma hiç olmadı, ama faşist tertip 3-4 gün bu yalanın ardına gizlenemezdi siz katıl- masaydınız." Kimi "demokratlar" bunları söyleye- bilmektedirler!

İnsaf beyler! Basında kim hizmet etti bu ya- lanın 3-4 gün sürdürülebilmesine? Önce sorum- suzca düzmece "sabotaj" davasına hizmet edecek- sin, sonra da "siz katılmasaydınız biz de yalan ya da yanlış yazmazdık" diyeceksin! Böylesi "de- mokratlık" ancak yarı-sömürge, yarı-feodal Tür- kiye gibi ülkelerde görülebilir. Bunun adı "de- mokratlık" değil, olsa olsa "Osmanlı kapıkullu- ğu" dur. Kitlelerin sesine kulak verin! Yazı odalarınızın, Babalının kirli havasından kur- tutmaya, işçilerden, köylülerden "sıradan", "cahil" kitlelerden öğrenin biraz gerçek demok- rasiyi. Ondan sonra demokratlık sıfatına hak kazanırsınız. Düşman da saysanız, biraz bizler- den, o "maocu" diye saldırdıklarınızdan da öğ- renmeye çalışın. İnceleyin, görün, yıllardır nasıl düzeltiyoruz hatalarımızı kitlelerden öğ- renerek nasıl acımasızız hatalarımıza karşı,